

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 250 Ὅστις οὐκ οἶδε ξενιτεῖαν καὶ οὐδὲν γνωρίζει ξένα,
ἄς ἔλθῃ εἰς τὸν πολύθλιβον νὰ τοῦ τὰ μολογήσω,
ν' ἀκούσῃ τοὺς τυραννισμοὺς τοὺς ἔχουσιν οἱ ξένοι.
[Ἄκουσες τοὺς τυραννισμοὺς τοὺς ἔχουσιν οἱ ξένοι;]
Ἦκουσες, φίλε, τὰ'πισθεν ὅπου σοῦ ἐδηγήθῃν;
- 255 Ἄκουσον πάλιν, φίλε μου, νὰ μάθῃς καὶ τὸ τέλος.
Ἄν τό' ξευρα ὁ ἔλεεινὸς ἢ ξενιτεῖα μὲ θεὸν κερδαίσει
καὶ ν' ἀποθάνω ὁ ἄτυχος στὰ ξένα πικραμένος,
χωρὶς μητέρα καὶ ἀδελφὸν καὶ νὰ μὲ τριγυρίσουν,
ὅταν μ' ἐβάστα ἢ μάνα μου ἀπέσω στὴν κοιλίαν της,
- 260 φίδι νὰ ἤθελα γενῆ, τὰ σπλάγχνα της νὰ φάγω,
ἀντάμα ν' ἀποθάνωμεν, στὸν κόσμον μὴ φανοῦμεν,
νὰ μὴ μὲ τρώγῃ ἢ ξενιτεῖα καὶ νὰ μὲ τυραννίξῃ,
καὶ οἱ γονεῖς μου οἱ πτωχοὶ νὰ καίγονται διὰ μένα.
Κι ἤλπιζαν καὶ ἐπάντεχαν, ἀφοῦ μὲ ἀναθρέψουν,
- 265 νὰ μ' ἔχουν, νὰ μὲ χαίρουνται καὶ νὰ χαροῦν μ' ἐμέναν,
νὰ μ' εὔρουν ἀπακούμπημα, νὰ τοὺς γηροτροφήσω.
Κι ἐμένα, ἀφοῦ μ' ἐγέννησαν καὶ ἀναθρέψασί με,
ἢ χωρισία τῆς ξενιτειᾶς μ' ἐχώρισεν ἀπ' αὐτοὺς,
ἐχώρισέ με ἀπ' αὐτοὺς ὡσὰν ἀποθαμένον,
- 270 νὰ μὴ μὲ δοῦν τὰ μάτια τοὺς καὶ παρηγορηθοῦσιν'
κι ἐμένα πάλιν νὰ κρατῆ ὡς ἴδιον ἐδικόν της,
καὶ νὰ μὲ φέρνῃ πάντοτε τὸ ἄδολον φαρμάκι,
τὰ συχναναστενάγματα καὶ τοὺς μεγάλους πόνους'
αὐτὰ νὰ ἔχω πρόγεμαν καὶ γεῦμα μου καὶ δεῖπνον
- 275 καὶ νὰ καρδιοφλογίζωμαι νύκτες καὶ τὲς ἡμέρες.
Θέλω στενάξω ἐκ καρδίας πολλὰ καὶ νὰ θρηνήσω,
νὰ χύσω δάκρυα πικρά, στὰ στήθη μου νὰ πέσουν,

φίδια μαῦρα νὰ γενοῦν, νὰ φᾶσι τὴν καρδία μου,
ὄτι πλέον οὐ δύναμαι τὰς θλίψεις νὰ ἴπομένω.
280 Ν' ἀρχίσω ὁ κακότυχος νὰ γράψω τὰ παθάνω,
τὰ ἔπαθα ὁ κακόμοιρος καὶ τὰ μὲ περιμένουν,
τὰ ὄρη νὰ χαλάσουσιν, ἡ γῆς ν' ἀναστενάξῃ,
οἱ πέτρες νὰ ραγίσουσιν, ὁ ἥλιος νὰ μαυρίσῃ,
δένδρη νὰ ἐξεριζωθοῦν καὶ ποταμοὶ νὰ φρύξουν,
285 ἡ θάλασσα νὰ ξηραθῇ, τὰ ψάρια νὰ ψοφήσουν
καὶ μοιρολόγι νὰ εἰποῦν ὅλοι διὰ τὸν ξένον:
«Ἐένε ποῦ ἴναι ὁ πατέρας σου καὶ ποῦ ἴναι ἡ μητέρα,
ποῦ ἴναι τὰ πολυπόθητα γλυκέα σου ἀδέλφια,
οἱ θεῖοι καὶ οἱ θεῖες σου, τὰ ἐξαδέλφιά σου,
290 οἱ φίλοι, οἱ γειτόνοι σου, οἱ ἀδελφοποιοί σου,
νὰ κάτσουν νὰ σὲ κλαύσουσιν καὶ νὰ σὲ λυπηθοῦσιν,
νὰ χύσουν δάκρυα θλιβερά, νὰ σὲ μοιρολογήσουν,
293 ὅτι θερία ἐδῶ ἐρίζωσαν καὶ θέλουν νὰ σὲ φάγουν;»

Γιάννης Μαυρομάτης, «Τα βυζαντινά και μεταβυζαντινά ποιήματα “περί ξενιτείας”», *Neograeca Medii Aevi I. Text und Ausgabe*, επιμ. Hans Eideneier, Romiosini, Κολωνία 1987, σ. 205-217.